

STOROČNICA PROFESORA BOORA

Rodičia Jána Boora, Ján Boor (dieťa)

Malvína Boorová rod. Gašparová, Ján Boor (dieťa)

Rodinná fotografia, rodičia Malvína Boorová, rod. Gašparová a Peter Boor a deti - Ján, Darina a Milutin

Portrét Jána Boora na koniku

Rodičia - Peter Boor s manželkou Máriou, rod. Gašparovou, vazu Ján Boor a neter Jela Petrová

Peter Boor s manželkou Máriou a deti Darina a Ján Boor, dolu Darinine deti Jela Petrová a Ján Peter

Ján Boor, maturitná fografia, Skalica – 1933

Ján Boor v mladosti

1961

1961

prof. PhDr. Ján Boor, DrSc. , Dr. h. c.
(5. marca 1915, Holíč – 20. októbra 2002, Bratislava)
divadelný vedec, spisovateľ, prekladateľ, vysokoškolský profesor

Študoval na gymnáziu v Skalici a neskôr francúzštinu a nemčinu na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. V rokoch 1937 – 1939 bol na študijnom pobyte vo Viedni a Grenobli. Bol stredoškolským profesorom v Tisovci a Liptovskom Sv. Mikuláši., Počas Slovenského národného povstania bol redaktorom povstaleckého denníka Bojovník. V povojnových rokoch pracoval v Matici slovenskej, kde systematicky publikoval najmä v Slovenských pohľadoch. Významnou bola aj jeho práca v UNESCO a účasť na dvoch generálnych konferenciách koncom 40. rokov v Paríži.

Od roku 1952 vyučoval na Filozofickej fakulte UK, kde prednášal západné literatúry. V roku 1956 prešiel na Divadelnú fakultu Vysokej školy múzických umení v Bratislave, kde pôsobil ako pedagóg a akademický funkcionár až do odchodu na dôchodok (1984). Svoj vedecký záujem koncentroval najmä na svetové divadlo ale aj na teóriu divadla. Preložil pre potreby študentov dielo Leona Mussinaca *Divadlo od počiatku po naše dni* (1965), ktoré doplnil bohatým poznámkovým materiálom.

Je autorom knižných publikácií ***O západných realistoch, Dialektika dejín divadla, Dráma proti útlaku, Dráma a divadlo sveta***. Systematiky sa vo svojich vedeckých štúdiách venoval vrcholným zjavom európskej a svetovej kultúry, drámy a hudby.

Postavy z veľkých drám svetovej klasiky ho inšpirovali k vlastnej dramatickej tvorbe. Prezentoval ju v dielach ***Zábavky s nesmrteľnými*** (1970) a ***Dni súzvu*** (1973).

Slovenskú prekladovú literatúru a tiež repertoár slovenských profesionálnych divadiel obohatil prekladmi zväčša klasických dramatických diel. Prekladal z francúzštiny, z angličtiny a z nemčiny. Preložil tiež Maeterlinckovo libreto k Debussyho opere *Pelléas a Mélisanda* (1958).

Ako pedagóg vychoval niekoľko generácií teatrológov, dramaturgov a hercov profesionálnych divadiel. Jeho celoživotná vedecká a ľudská aktivita zásadne prispela k vysokej úrovni slovenského profesionálneho divadelníctva.

